

Noč nekega taksista

SAP-VIATOR nudi Ljubljancem s svojo specializirano TOZD — TAXI tudi taksi storitve. Kakšna je ta služba v resnici? Ali ustrezajo sodobnim zahtevam? Je dovolj učinkovita? Je našemu mestu potrebna? Odgovore na ta vprašanja smo iskali pri tovarišu Janezu Prelecu, vodji prometno komercialne službe TOZD, v praksi pa je to učinkovitost preverjal podpisani 8. septembra 1979 od 19. do 5. ure naslednjega dne.

• TOZD TAXI ima 100 vozil, večinoma malih žab in nekaj golfov s štirimi vrati. Rumeno obarvanim vozilom se na bokih šopiri črn napis RADIO TAXI, kar pomeni, da jih na najbližje pozivno mesto usmerjajo lahko preko centrale. Vozila upravlja skoraj 130 voznikov, po minimalnih zahtevah te službe jih manjka vsaj še 30. S svojimi voznimi tipalkami pokrivajo celotno ljubljansko območje, na posebno željo strank pa hitijo tudi v oddaljene kraje kakor Kranj, Domžale, Vrhnika, Brnik pa tudi Zagreb, Koper, Reko, Novo Gorico in še kam.

• Osnovni pogoj za delo voznika taksija je vsaj 3-letno posedovanje vozniškega dovoljenja, dobro poznavanje mesta, uspešno opravljeni različni pregledi in psihični testi. Od 30 prijavljenih kandidatov je zadnjikrat na situ ostalo komaj 5 (pet)-uspešnih kandidatov. Delo poteka izmenoma podnevi in ponoči, vsaki delovni noči sledi 24-urni počitek.

• Osebnih dohodkov voznikov in voznic (za poslujejo namreč tudi blizu 10 voznic) se gibljejo med 7.000 in 10.000 dinarji, pač odvisno od števila voženj, inkasa, kvalitete opravljenih uslug. Povprečna starost kolektiva je 26 let, nesreče ali nezgode so zelo redke. Tovariš Prelec in ostali so zatrjevali, kako je TOZD TAXI v neenakopravnem položaju v primerjavi s privatnimi taksisti. Le-ti imajo svoje vožnje obremenjene praktično z nižjimi datjavami, stroški. Nekoč sta si bila družbeni in zasebni sektor močno v laseh, zdaj se vsaj prepirajo ne, navsezadnje se dobro med seboj poznajo in vsi skupaj morajo živeti.

• Vilharjeva 24, 8. septembra ob 19. uri. Na asfaltni ploščadi goste vrste rumenih vozil. V mehkem toplem zraku se izza temne gmote šišenskega hriba še svetlika izginjajoči oranžnovijolični soj. Predstavimo je visokemu bradatemu šiškarju, 33-letnemu Mihi Luznarju. Prijazno se je režal:

• »Midva?«

• »Aha...«

Zlezeva v rumenka, se namestiva in v zvočniku zaškriplje:

• »074, na železniško postajo...«

• »Razumel, hvala...«

Vožnja je hitra, trdna in zanesljiva. Parkirava v gnečo in živ-zav ob robu pločnika med avtobusno in železniško postajo...

• »Prost?«

• »Da, izvolite...«

Moški srednjih let z majhno hčerko in utrujeno soprogo, ves okinčan s počitniško prtljago zahteva:

• »Tesarska ulica številka...«

Spretna vožnja skozi mesto in že hitiva nazaj po pozivu na Ciril-Metodov trg. Pobereva sivolasega močno nakodranega Italijana in hajd z njim v hotel ILIRIJO, kjer človek izstopi. Tudi Miha obvesti centralo, privoščila si bova kavo. Natančno ob 20. startava s prijetno majavim tovarišem na krovu. Odloži ga v bližini AGROSTROJA. Ob 20.15, v TIKVESU pobereva vojaka z dekletom, švignemo v Savsko naselje in potem samo z uniformirancem v kasarno na Poljanski cesti... Potniki so večinoma tihi, mirni, povedo le naslov, poravnajo voznino in izstopijo... Voziva še v Roško ulico, na Poljanski nasip, Klinični center, železniško postajo, hotel SLON, ponovno na železniško postajo, samski dom...

• 21.55 pred Ljudsko kuhinjo vkrcava trojico močno doziranih korenjakov. Smer — Štepanjsko naselje. Veseljaki zelo živahno in sila glasno razpravljajo o nadaljnjem veseljačenju in dobri kapljici... Zdi se, kakor da z vsako stranko v vozilo vstopa del naše ga nenavadnega vsakdana in ga po kratki vožnji ponovno zapuša. Miha je prilagodljiv, že peto leto opravlja to delo, zna se poglabljati v stranke:

• »Veš, moraš se. Kadar je družba vesela, sem še sam vesel, če je potnik resen, sem tudi jaz resen. Seveda se pogosto moram na vse kriplje otepati razpoloženih vabil na kozarček ali dva. Služba je služba...«

• Mihova vožnja je hitra, spretna, obenem previdna. Doslej spodrselja ni imel, človek v tem poslu mora biti zelo pazljiv in navsezadnje ga doma pričakuje mlada žena in ljubka hčerka. Nadvse rad ju ima...

• 22.00, 22.15, 22.30, 22.45... Vožnje v Centru, voziva paraplegika, trojico deklet, osamljenega fanta pa na Rakovo jelšo... Na železniški postaji se Miha ponovno javi:

• »Mamil Sem na trgu OF številka 6...«

• »Kje?«, začudeno sprašuje prijeten ženski glas. Miha prhne v smeh:

• »Pod uro!«

• »Aha, postaja...«

Pred žolto vrsto taksijev se maje močno vinjena ženska srednjih let in glasno psuje:

• »Ti že pokažem, bābaba smrkava...« Jezno opleta z velikim pletenim cekarjem. Nenadoma ji jeza uplame in nekontrolirano bruhne v nebrzdani smeh. Lepa predstava mimoidočim...

• Skok z zaljubljenimi dvojico za Bežigrad in vožnja v taksistični center. Natanko ob 23.00 naju tam postrežejo z močno vročo kavo, prijazna disponentka Anica Matulič pa vmes usmerja fante na cestiščih.

• 23.15 hotel Bellevue, par z ohceti, 23.30 prevoz treh brundajočih veseljakov, 23.45 ponovno železniška postaja. Pozorno poslušava taksista, ki se, stoječ pred vozilom spredaj, žolčno prepirja z vinjeno stranko:

• »Ma, če se vozite s taksijem, morate imeti denar!«

• »Saj imam...« Človek je segel globoko v žep in potegnil na svetlo štiri hudo pomečkane desetake.

• »Več nimam...«

• »Račun je dvanaest starih jurjev tovariš...«

• »Pa nimam več, če pravim...«

• »Ne morem vam vaše prevažanje plačevati jaz...«

• »Pelji me domov, tam imam...«

• »Dobro...« Zlezeta v golfa in se usmerita na Resljevo. Minuta, dve in iz najinega zvočnika besni hudo povišan glas:

• »Bemti! Pobegnil mi je!«

Miha poleg mene se napeto zdrzne hipo-

ma trdno zgrabi tipko:

• »Kje?«

• »Teče po Trubarjevi v smeri Roga...«

• »Tine, France! Lov!« Med ostrim ukazovanjem sva že škripala izza pločnika, ostro zavijala, se neverjetno bliskovito znašla blizu Zmajskega mostu, drvela po Petkovškovem nabrežju, se nenadoma z ugasnjenimi žarometi spretno vzpenjala po stopnišču v bližini Roga in že drvela nazaj po Trubarjevi v smeri Resljeve:

• »Konec! Ujet!«, je javil glas.

• »Veš, se je trdo smehljaj Miha: »držimo skupaj, moramo...«

• Hotel LEV 24.00. V Šiško voziva mlajši par, javiva odmor in se med klepetom baševa s sendviči.

• 0.45 z železniške postaje voziva trojico v Samski dom OBNOVE. Drsenje po skoraj praznih ulicah je udobno, mladeniči družno prispevajo po 20 din, za borih 6 starih jurjev so si zanesljivo prihranili dobro urico pešačenja...

• Na ostrem ovinku ob robu cestišča sedi fant, poleg stoječe dekletke z nestrpnimi kretnjami ustavlja rumenka:

• »V Crnuče! Potem se rahlo skloni: »Greva?«, prosiče sprašuje sedečega. Mladenič trmoglavost še nižje skloni glavo:

• »Ne!«, useka ostro.

Dekle sede, razočarano zmigne z rameni in ukaže:

• »Hitro! Izgubila sva avtomobilске ključke...«

1.10... Stojiva pred ograjeno zgradbo v Crnučah, taksimeter glasno klopota: tk, tk, tk, tk... Vsota raste. Miha je zahteval akontacijo:

• »Zakaj akontacijo? Glej, številka je že prav lepo visoka, stranka izstopi, pohiti v hišo, jo pri zadnjih vratih zapusti in jaz lahko čakam do sodnega dne. Seveda je večina ljudi pošteni, vendar pa, kadar se človek namerava voziti z avtobusom, letalom, ladjo ali vlakom, vozovnico vedno plača vnaprej, ne?«

Pravkar se vrača dekletke močno objokano:

• »Ključev nisem našla, prosim peljite me domov...«

200 metrov dalje je izstopila... Miha je zelo izkušen...

2.30 — sediva v centru Vilharjeve 24. Zatišje! Mir... Mesto dremlje... Tudi ni primeren datum, veseljaki so prisiljeni nekoliko mirovati... Prihajajo tudi drugi fantje in lahko poslušamo nočne zgodbe...

• 3.15 v hotel UNION dostavlja temnopoltega gosta, kroživa ob nebotičniku, stojiva. 4.00 v hotelu ILIRIJA dvigne trojico simpatičnih možakov, ki so še namenjeni k prijatelju na posebno dober uvožen konjak...

• 4.40 parkirava na Trgu OF, pod uro. Razleze se gosta siva megla, noč se umika bledemu svitu in Miha utrujeno seže po mikrofoni:

• »Mami!? Lahko?«

• »Da Miha, čas je...«

Zlagoma prispeva na Vilharjevo 24. Pregled avtomobila, izročitev gotovine, podpis... Sežemo si v roke.

Srečno fantje in dekleta!

Bogomir Šefić

OBVESTILO

Obveščamo občane občine Šiška, ki si želijo pridobiti vozniško dovoljenje »B« kategorije, da ponovno organiziramo predavanja cestno prometnih predpisov in prve pomoči v sodobno opremljenem kabinetu na osnovni šoli Rihard Jakopič — pri zdravstvenem domu Šiška.

Prijave sprejemamo v centru na Jezici od 6. do 17. ure. Informacije dobite na telefon št. 341-790 in 341-813.

SAP-VIATOR
DO SIC za voznike motornih vozil
Avtošola Ježica
Na produ 2